

Videnskabsminister Charlotte Sahl-Madsen
Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling
Bredgade 43
1260 København K

13. oktober 2010
J.nr. 2008-7670-01
NB

Dir. tlf. 33 92 54 09
nb@dkuni.dk

Kære Charlotte Sahl-Madsen

Tak for dit brev om drøftelserne af ACE Denmark's fremtid. Jeg vil gerne gentage, at vi hilser det meget velkomment, at du har rykket redegørelsen til Folketinget frem, og vi er meget glade for, at du lægger op til at inddrage os i processen.

Revisionen af akkrediteringsbekendtgørelsen i 2009 har forenklet sagerne noget, om end udfoldelsen af kriterierne i målepunkter i ACE Denmark's akkrediteringsvejledning godt kunne have fulgt forenklingshensigten i bekendtgørelsen mere.

Det er dog fortsat den samme grundlæggende model og dermed de samme grundlæggende problemer, vi ligger inde med – nemlig en meget detaljeret akkrediteringsmodel, der er administrativt yderst bekostelig for alle parter, uden at udbyttet står mål dermed. Så hvis vi i Danmark ønsker at reducere de administrative omkostninger i den offentlige sektor, så er akkrediteringsprocessen et godt sted at starte.

Problemerne med det nuværende akkrediteringskoncept betyder ikke, at Danske Universiteter mener, at akkreditering skal afskaffes. Vi har som samfund brug for et eksternt organ, der medvirker til at sikre, at uddannelserne lever op til nogle krav, samfundet har fastsat. Det har både studerende og skattebetalende borgere ret til. Vi har trods alt offentligt finansierede uddannelser.

Danske Universiteter vil således meget gerne tage imod din invitation til at deltage i en dialog om tilpasning af akkrediteringsmodellen. Til dette formål har vi formuleret vedlagte notat med 10 principper for fremtidens akkreditering, som vi meget gerne vil drøfte med dig og dit ministerium.

I dit brev refererer du til de problemstillinger, vi løber ind i med den danske akkrediteringsmodel, når universiteterne søger at deltage i internationalt uddannelsessamarbejde. Vi er meget glade for, at ministeriet er opmærksomt på disse problemstillinger. Vi skal dog for god ordens skyld nævne, at det ikke er EU-regler, der kræver en national akkreditering inden ansøgningen til EU om en Erasmus Mundus-uddannelse.

Der står ganske rigtigt i Erasmus Mundus-programguiden, at et studieprogram skal være 'fuldt udviklet' på ansøgningstidspunktet, men dette omfatter i vores øjne ikke en akkreditering, for som der også står anført i programguiden:

"Graden eller graderne skal anerkendes eller akkrediteres fuldt ud af de europæiske lande, hvor de deltagende institutioner befinder sig. Denne betingelse for støtteberettigelse skal være opfyldt senest ved indskrivning af de første Erasmus Mundus-studerende." (s.24)

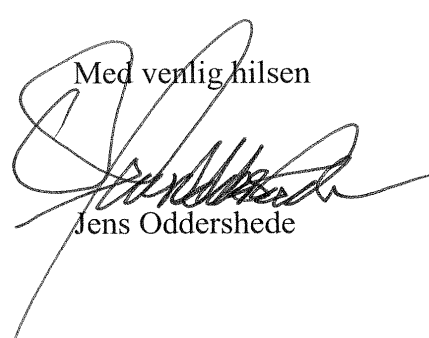
Problemet på dette punkt er bemærkningerne til universitetsloven, som måske ved en passende lejlighed kunne tilpasses Erasmus Mundus-programguiden.

Jeg håber også meget, at arbejdet med et nyt akkrediteringskoncept vil tage højde for, at internationale uddannelser bør akkrediteres efter kriterier tilpasset den internationale praksis – ikke efter en kalkering af modellen for akkreditering af danske uddannelser. Indførelsen af en sådan fleksibilitet vil formentlig kræve både en decideret ændring af det nuværende regelgrundlag og en omlægning af ACE Denmark's arbejdspraksis, herunder akkrediteringsvejledning.

På den baggrund er vi glade for, at du i dit brev lægger eksplicit op til, at forholdene for internationale uddannelser skal indgå i dialogen om ACE Denmark's fremtid.

På vegne af Danske Universiteter ser jeg frem til at drøfte denne sag videre med dig og ministeriet.

Med venlig hilsen

Jens Oddershede

Kopi: ACE Denmark

Danske Universiteters udspil til kriterier for fremtidens akkreditering

1. Akkreditering gennem et uafhængigt organ er fortsat den rette vej frem. Danske Universiteter ønsker ikke at vende tilbage til den tidligere og vanskeligt gennemskuelige model med ministergodkendelse.
2. Akkreditering bør finde sted på et aggregeret niveau tilpasset den enkelte institution. Akkrediteringskonceptet skal indrettes efter institutionerne og deres forskelligheder (sådan som det bl.a. ønskes fremmet i Evalueringsrapporten fra 2009) – og ikke omvendt.
3. Aggregeret akkreditering kan eventuelt suppleres med stikprøver af uddannelser. Denne model er kendt i udlandet, og det er der gode erfaringer med.
4. I lyset af stikprøvemuligheden skal der fortsat være forskel på akkreditering i forbindelse med eksisterende og nye uddannelser.
5. Akkreditering skal være *cost effective* og dermed sikre et fornuftigt ressourceforbrug på såvel de involverede uddannelsesinstitutioner som i akkrediteringsinstitutionen. Ingen har glæde af overbureaukratisering.
6. En fremtidig akkrediteringsinstitution skal specifikt afgrænses til at varetage akkreditering – og ikke kvalitetssikring i bred forstand. Kvalitetssikring er de enkelte universiteters egen opgave.
7. Akkreditering bør tage udgangspunkt i universiteternes behov for fleksibilitet frem for standardisering. Ellers bliver den meget hurtigt en spændetrøje for udvikling af uddannelserne.
8. Akkreditering bør sigte på at give universiteterne gode muligheder for at samarbejde om uddannelser internationalt og ikke sætte barrierer op for samarbejde ved at holde fast i snævre danske regler.
9. Akkreditering kan suppleres med arbejde for øget åbenhed omkring de enkelte uddannelser, eksempelvis på institutionernes hjemmesider og/eller uddannelsesguiden.dk.
10. Akkrediteringsinstitutionens videncenterfunktion bør afgrænses til at indsamle erfaringer med, hvorledes akkreditering foretages i andre lande, med henblik på at udvikle den danske model.